

Biblická čtení:

Ámos 6, 1a.4-7: Běda bezstarostným na Sijónu! Běda těm, kdo lehají na ložích ze slonoviny, povalují se na pohovkách, jídají jehňata ze stáda a telata z chléva, blábolí za zvuku harfy, vymýšlejí si hudební nástroje jako David, pijí víno z obětních misek, nejlepšími oleji se mažou, ale nad Josefovou těžkou ranou se netrápí. Proto nyní budou přestěhováni v čele přesídlenců, ustane hodokvas povalečů.

1list Timoteovi 6, 11b-19: Usiluj o spravedlnost, zbožnost, víru, lásku, trpělivost, mírnost. Bojuj dobrý boj víry, abys dosáhl věčného života, k němuž jsi byl povolán a k němuž ses přihlásil dobrým vyznáním před mnoha svědky. Vyzývám tě před Bohem, který dává všemu život, a Kristem Ježíšem, který vydal svědectví svým dobrým vyznáním před Pontiem Pilátem, abys bez poskvrny a výtky plnil své poslání až do příchodu našeho Pána Ježíše Krista. Jeho příchod zjeví v určený čas požehnaný a jediný Vládce, Král králů a Pán pánů. On jediný je nesmrtelný a přebývá v nepřístupném světle; jeho nikdo z lidí neviděl a nemůže uvidět. Jemu patří čest a věčná moc. Amen. Těm, kteří jsou bohatí v tomto věku, prikazuji, ať nejsou pyšní a nedoufají v nejisté bohatství, nýbrž v Boha, který nás štědře opatřuje vším, co potřebujeme; napomínej je, ať konají dobro a jsou bohatí v dobrých skutcích, štedří, dobročinní, a tak ať si strádají dobrý základ pro budoucnost, aby obdrželi pravý život.

Lukáš 16, 19-31: Byl jeden bohatý člověk, nádherně a vybraně se strojí a den co den skvěle hodoval. U vrat jeho domu ležela nějaká chudáka, jménem Lazar, plný vředů, a toužil nasytit se aspoň tím, co spadlo ze stolu toho boháče; dokonce přibíhali psi a olizovali jeho vředy. I umřel ten chudák a andělé ho přenesli k Abrahamovi; zemřel i ten boháč a byl pohřben. A když v pekle pozdvihl v mukách oči, uviděl v dáli Abrahama a u něho Lazara. Tu zvolal: „Otče Abrahame, smiluj se nade mnou a pošli Lazara, ať omočí aspoň špičku prstu ve vodě a svaží mé rty, neboť se trápím v tomto plameni.“ Abraham řekl: „Synu, vzpomeň si, že se ti dostalo všeho dobrého už za tvého života, a Lazarovi naopak všeho zlého. Nyní on se tu raduje, a ty trpíš. A nad to vše jest mezi námi a vámi veliká propast, takže nikdo – i kdyby chtěl – nemůže přejít odtud k vám ani překročit od vás k nám.“ Řekl: „Prosím tě tedy, otče, pošli jej do mého rodného domu, neboť mám pět bratrů, ať je varuje, aby také oni nepřišli do tohoto místa muk.“ Ale Abraham mu odpověděl: „Mají Mojžíše a Proroky, ať je poslouchají!“ On řekl: „Ne tak, otče Abrahame, ale přijde-li k nim někdo z mrtvých, budou činit pokání.“ Řekl mu: „Neposlouchají-li Mojžíše a Proroky, nedají se přesvědčit, ani kdyby někdo vstal z mrtvých.“

Výstraha a návod k jednání

Amos, kazatel Božího slova, který byl povolán Hospodinem, aby byl jeho ústy. Působil v polovině 8.stol. před n.l. To je doba Jarobeáma II., král v Sev. království, Uzijáše, krále v Judském království.

Mluví v době, kdy Sev. Izrael prožívá období docela velké prosperity, řadě lidí se konečně dobře daří, země zažívá hospodářský rozvoj. Izrael rozšiřuje své území, válčí úspěšně se svými sousedy, ale v mnoha rodinách to vyvolává neštěstí a napětí. A pochopitelně se rozevírají tzv. sociální nůžky nerovnosti: bohatí bohatnou a ty, kdo jsou mimo hospodářský rozvoj, chudnou.

Běda, je citoslovce, které má v hebrejském jazyce svůj zvláštní původ, a sice používalo se při naříkání nad mrtvými. Takže, zdánlivě nad prosperujícím Izraelem (Sionem), prorok naříká jako nad mrtvým. Znamená to obžalobu, vyhlášení soudu. 1.-7. verš je naříkavou písní nad mrtvým. Prorok vytýká, ba přímo obžalovává předáky a elitu společnosti, že si žijí bezstarostně a nezodpovědně na úkor druhých. Chovají se

sebejistě až zpupně, drze. Jsou to většinou zbohatlíci, kteří nevyrostli v tradici, kde by se naučili s bohatstvím rozumně a zodpovědně zacházet. Žijí si v luxusu – slonovina, hrají si na Davida, mesiášského krále, tím vším přepychem, který si mohou dovolit. Moje vsuvka: Čím déle trvá válka na Ukrajině a rozšiřuje se oblast násilí v souvislosti s palestinským konfliktem v Gaze a bojem proti teroristické organizaci Hamás, vnímám stále silněji paradox, jak nám se krásně žije, válka se nás nemůže dotknout a netýká se nás. Jsou i politické strany, které to zdůrazňují, že minimálně neutralita by byla nejlepším postojem. Opak je však pravdou a my to někde v koutku duše dobře víme. Neustále děkujeme, že válku tady dosud nemáme, jakkoli jsme varováni, že se to mění – drony přelétají přes hranice, jakoby se nechumelilo. Můžeme něco dělat? Nebo můžeme jen přihlížet, čekat a případně užívat života co to jde?

Jako křesťané máme jasno. Máme stát na straně spravedlnosti a podporovat ji. Máme být zvláštními lidmi, máme se odlišovat od okolní společnosti, ne žitím a toužením po luxusu. Máme sdílet požehnání, které nám Pán Bůh dopřává v našem vnějším prospěchu. Máme ho využít k dobru všech, zvláště těch potřebných. Pěstovat takový způsob života, kde se všem daří dobře a všichni mohou žít z dobrých darů, které máme k dispozici.

V příběhu Sev. Izraele jejich způsob života, jak je popisován, došlo ke katastrofě. Tvrdou řeč nechtěli slyšet, neuvědomovali si vážnost své situace. Slyšíme ten vykřikník, pozor, nás se současná situace bezprostředně týká!

Druhé čtení pak dává jasné vedení, kudy opravdu se má ubírat snažící křesťan. Jedním ze slov v seznamu vlastností, o které bychom jako křesťané měli usilovat, je mírnost. Překlad řeckého slova zde také znamená ohleduplnost, tichost, pokoru, klid a jakousi tichou sílu. Ježíš řekl, že je tichý a pokorný srdcem. Nejde tedy o slabost. Jaké by to bylo, kdyby všichni vůdci měli více této vlastnosti? Ježíš, který přebývá v nepřístupném světle, je také tím, kdo říká: „Pojďte ke mně... uče se ode mne... neboť jsem tichý a pokorný srdcem.“

Ježíš nás zve, abychom se od něj učili tím, že k němu přijdeme. Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte... Nejde o to, abychom se přetvařovali být jemnějšími, pokornějšími navenek. Máme k němu přicházet a on nás „jemností“, která je ohleduplností, pokorností, vnitřním klidem, nadhledem, který z nás lidé vnímají, naučí.

Příběh o Lazarovi mluví o věčném životě. Jsme k němu povoláni a chceme k němu nějak, ale úspěšně dojít. Někdo dříve a někdo později. Celý ten rozhovor mezi Abrahamem a boháčem se odehrává již za tzv. věčného života. Pozemský život obou mužů skončil. Smrtí nekončí ani trápení, nemoc, a na druhé straně bohatství a přepychový život, jak si možná mnozí představují či v to doufají. Všichni vstanou, k „dalšímu“ životu. Jen role se pozoruhodně vymění. Jaký bude ten náš „další“ život, to ovlivňujeme svým jednáním, myšlením, ochotou pomoci, soucítit s druhými a věnovat jim čas, obětovat se. Přitom všem nijak nestrádáme; mluvím za sebe, je mi dopřán dostatek základních věcí k životu a mnohem, mnohem více. Pán Ježíš nás volá ke všem bez rozdílu, proto se snažme hledat u druhých ne nedostatky, ale obdarování, kterými mohou posloužit, pomoci a sami se tak posílit do života, který jim bude přinášet radost a smysl. Tak se bude tvořit pravé Kristovo tělo, je církve, ve které má zalíbení.